

Miranda Heemskerk – van der Maat

Verpleegkundig consulent palliatieve zorg Alrijne

“Palliatieve zorg raakt de essentie van ons vak.”

Wie ben jij?

Ik ben als negentienjarige de zorg ingegaan. Mijn oorsprong ligt in de verpleeghuiszorg. Sinds 2000 ben ik werkzaam in het Alrijne ziekenhuis. Ik ben altijd geïnteresseerd geweest in palliatieve zorg. Voor mij hoorde en hoort dat echt bij goede zorg. In het ziekenhuis was hier niet vanzelfsprekend aandacht voor. We waren vooral veel aan het doen, aan het handelen. Ik vroeg me regelmatig af: waarom organiseren we dat laatste belangrijke stuk ook gewoon niet een beetje beter?

Wanneer en waarom heb je besloten om je in te zetten voor de palliatieve zorg?

Ik ben gewoon al jaren besmet met de palliatieve zorg. Eigenlijk zet ik me in het Alrijne al zo'n 25 jaar in voor 'leven tot het laatst'. Eerst op de afdelingen waar ik werkzaam was en sinds 2013 vanuit het palliatief team. Het was pionieren destijds. Inmiddels staat er een goed team, is er een brede groep artsen betrokken en hebben we onder andere een nauwe samenwerking met het pijnteam. In de loop van de jaren weten steeds meer afdelingen en specialismen ons te vinden. We zien als team patiënten zowel klinisch als poliklinisch.

Wat is de meest betekenisvolle bijdrage die je aan het verbeteren van de palliatieve zorg in de regio hebt geleverd?

Op dit moment denk ik meteen aan het Evidence Based trainingsprogramma waar ik samen met een aantal collega's aan werk. Dit project (mede mogelijk gemaakt door subsidie van ZonMw) richt zich op de ondersteuning van studenten en jong gediplomeerde verpleegkundigen bij het werken in en aan palliatieve zorg. Want ja, het klinkt zo mooi, maar hoe doe je dat in de praktijk: "hoe begin je nu over iemands levensverwachting?". In dit trainingsprogramma doorlopen de deelnemers in kleine groepjes vier simulatietrainingen, drie intervisiebijeenkomsten en een online leermodule. Zij ontwikkelen zich in gespreksvaardigheden én leiderschap binnen de palliatieve zorg. We trekken hierbij samen op met onderwijsinstellingen. Zo rusten we jonge -generalistische- collega's toe om in de praktijk goede palliatieve zorg te leveren. Veel deelnemers geven na afloop van het trainingsprogramma aan zich veel zekerder te voelen.

Daarnaast draag ik in de regio met veel plezier bij aan de werkgroep Proactieve Zorgplanning. Vanuit dit samenwerkingsverband werken we ieder in onze eigen organisaties aan vroegtijdig integratie van palliatieve zorg. Binnen Transmuralis leer ik de samenwerkingspartners kennen en werken we aan gezamenlijke doelen. Dat inspireert en verbetert de zorg.

Hoe ziet voor jou samenwerking in de palliatieve zorg er uit?

Ik ben heel trots op de vele samenwerkingsverbanden, zowel in het ziekenhuis als daarbuiten, in de regio. In het ziekenhuis hebben we inmiddels op steeds meer plekken palliatieve zorg geïntegreerd in de zorgpaden. Het is belangrijk dat we die gespecialiseerde kennis in huis hebben en dat collega's en patiënten daar baat bij hebben. Ik merk dat generalistische zorgverleners de palliatieve zorg regelmatig moeilijk vinden. Door hen te ondersteunen werk je samen aan betere zorg voor de patiënten. Ik denk dat dit deel van de zorg voor alle zorgverleners een mooi stuk van je werk kan zijn. Je kan er als professional heel veel voldoening uit halen. Palliatieve zorg raakt de essentie van ons vak. We willen allemaal goede zorg leveren.

Hoe zou de palliatieve zorg er volgens jou over vijf jaar uit moeten zien?

Over vijf jaar hebben we in de regio grote stappen gezet met betrekking tot de proactieve zorgplanning hebben. Elke patiënt in de palliatieve fase heeft de gelegenheid om bij de regiebehandelaar een proactieve zorgplanning gesprek te krijgen. Die regiebehandelaar kan zowel een arts in het ziekenhuis als de huisarts zijn. Onderling is dat goed afgestemd. En tegen die tijd hebben we de ICT zo aangepast dat onze samenwerking en afstemming daardoor ondersteund wordt. We kunnen heel makkelijk vinden wat er besproken is met een patiënt en wat bijvoorbeeld belangrijk is in de zorg. De patiënt ervaart dan echt teamwork en voelt zich geborgen in de zorg die we met elkaar bieden.

Tenslotte hoop ik dat we, zowel in de zorg als in de maatschappij meer geleerd hebben om in gesprek te gaan over het levenseinde. We hebben de dood een beetje buiten de samenleving geplaatst in onze huidige maatschappij. Als we leren om hier meer en makkelijker over te praten, draagt dat zeker ook bij aan goede palliatieve zorg. Want uiteindelijk is palliatieve zorg niet alleen van ons als palliatief team; het raakt iedereen.